

● ÚVODNÍK NAŠE MEZE

„Kolikrát se mu v pustině vzepřeli, trápili ho v pusté krajině. Stále znovu pokoušeli Boha, zraňovali svatého Izraele. Nepamatovali na jeho moc, na den, kdy je vykoupil z moci protivníka.“
Žalm 78,40-42

Na dubnovém sborovém shromáždění nám kázal vzácný host z Polska Bogdan Kogut. Povzbuzoval nás k aktivnímu zapojení a rozšíření svých vizí. Také nám připomněl, že některé věci Bůh nechce dělat bez nás, ale chce si použít právě nás.

Když jsem ho poslouchal, napadlo mě další biblické místo, které s tématem souvisí. V žalmu 78 Asaf přemýšlí nad dějinami Izraele a nad opakovanou vzpourou Izraelců vůči Bohu v době chození po poušti. Stále znovu a znovu pokoušeli Boha a tím ho zraňovali. Kraličtí překládají 41 verš trochu jinak – svatému Izraelskému cíle vyměřovali. Přestože poznali Boha ve velkých zázracích a moci, během vyvedení z Egypta a během celé cesty do zaslíbené země, přesto mu nevěřili. Když se dostali do nějaké nové těžkosti, neočekávali Boží vysvobození a svým postojem v podstatě říkali: Bože, tady to už nemůžeš. Stavěli limity, o kterých říkali, že jsou nad Boží moc. Tím zarmucovali Hospodina a sobě bránili vidět Boží jednání. Bůh je neopustil a nakonec je do zaslíbené země dovedl, i když to muselo trvat celou generaci. Svou nevěrou o něco skutečně přišli.

Přemýšlím v této souvislosti o nás. Mnozí jsme nespokojeni, protože vidíme málo Božího jednání. Vidíme okolnosti, které nejsou příznivé. Možná jsme se za některé věci modlili a dosud jsme neviděli vyslyšení. A tak se může stát, že místo připomínání Božích mocných skutků připomínáme porážky a díky tomu v některých situacích přestáváme věřit, že Bůh může jednat. Může to být na osobní rovině, může to být na společenské rovině a může to být i na rovině Božího království. Je možné, aby do České republiky přišlo probuzení? Je možné, aby se obracelo větší množství našich spoluobčanů a aby církev začala významněji růst? Vyhlížíme to a jsme ochotni na tom pracovat nebo jsme rezignovali a podobáme se Izraelcům na poušti? Kam až pustíme Boha do svých plánů a do svého každodenního života?

Před nedávkem navštívil Českou republiku Bill Hybels – pastor mega sboru ve Willow Creek. Dostal otázku: Proč v Česku a na Slovensku málo rostou sbory? Odpověděl na ni, že v kterékoliv zemi pobývá, všude slyší o konkrétních překážkách. V jižní Kalifornii brání růstu církve to, že lidé

Na co se v Česku vymlouváme, když Církev neroste?

v neděli surfují a jezdí na lodích, v Jakartě zase to, že je tam příliš muslimů. Potom položil otázku nám. A jaká je ta vaše výmluva? (Celý rozhovor je v Životě víry 4/2012). Jeho odpovědi na malý růst církve je zvýšené rozseávání. Boží slovo říká, že v Božím království je největší radost nad hříšníkem činícím pokání. Pokud chceme takovou radost zažívat my, musíme více rozseávat ve svém okolí Boží slovo, osobní svědectví a žít životy, které budou ostatní provokovat. A musíme věřit, že Bůh je mocný v České republice stejně jako v celém světě. Že je mocný v našich životech i v životě našeho sboru. Nejsme v období probuzení. Přesto je kolem nás spousta lidí, kteří chtějí slyšet. Čas od času komunikují s lidmi, kteří našli náš sbor na webu a hledají Boha. Jsou to povzbudivé rozhovory. Náš sbor neroste nijak dramaticky, ale přesto na setkání setkání mladých lidí o vstupu do sboru bylo na počátku roku 11 zájemců o členství ve sboru a nyní na setkáních pro nově příchozí je jich 15. Opusťme myšlenku, že u nás to nepůjde. Nezraňujme svatého Izraele, tak jako to dělali Izraelci na poušti. Pokud nevěříme, že Bůh může jednat, mohlo by se nám stát, že až bude jednat, tak nás pomine a některé věci uvidí až další generace. Byla by to škoda.

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

Postila jsem se vlastně už od narození. Naše rodina se řídila zvykem v pátek se postit, podle katolické tradice, na připomínku ukřižování, které se stalo v pátek. Ale pouze od masa, tak jsem o tom ani nevěděla. Myslim, že postit se takhle částečně, ale z opravdového rozhodnutí, je dobré a „platí to“. Později, až když jsem uvěřila, jsem se začala postit z víry. Jako čerstvý křesťánek jsem věděla, že Bohu nemohu nic dát a natož se za spásu nějak revanšovat. Ale postit jsem se mohla a s radostí jsem toho hnedle využívala. Ve své horlivosti jsem se postívala vždy, když se ve sboru slavila svatba. Těšilo mě, že k jejímu zdaru mohu, kromě pomoci s občerstvením, přispět i takhle. Léta se postím víceméně pravidelně nepravidelně, ale o svatbách už ne.

Nanda

<http://praha.kaes.cz>

Hej Noe, neviděl jsi komáry?

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc - www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Výjezd vedení sboru	2
Region Hostivař	3
Půst – vyučování	5
Jak uvěřil Pepík Hejnic	7
Z knihy Dana Drápala	8

Výjezd vedení sboru

Starší sboru spolu s dalšími vedoucími se vypravili na svůj pravidelný výjezd o víkendu 13. – 15. 4. Tentokrát byl výjezd postní a byli jsme v budově Bratrské jednoty baptistů v Bělé pod Bezdězem.

Jako vždy jsme věnovali čas modlitbám, chválám a vzájemnému zehnaní. Byli jsme povzbuzeni i některými prorockými slovy, která nás utvrzovala v tom, jaký k nám má Bůh vztah a že s námi dále počítá.

Nejprve jsme vyřešili úpravu vnitřního řádu s ohledem na rozhodnutí z dřívějšího výjezdu ohledně povolávání starších jako sborových nebo jako regionálních starších. Věnovali jsme se závěrům mzdové komise ohledně odměňování zaměstnanců a také přípravou letních shromáždění (tentokrát nemůžeme být na Střeleckém ostrově a tak prosím všechny, kdo mají nějaký konkrétní návrh, kde by se mohla shromáždění konat, o jeho sdělení do sborové kanceláře). Vyhodnotili jsme kladně modlitební stráž i chválicí stráž a chceme v nich dále pokračovat – nejbližší bude v červenci.

Shodli jsme se, že vidíme jako potřebné vyhlásit příští rok ve sboru jednadvacetidení půst. K termínu půstu bude vyhlášena anketa.

Věnovali jsme se situaci ve vedení regionu Střed a s lítostí jsme konstatovali, že se během půlročního období, o kterém jsme rozhodli na podzim, nepodařilo situaci vyřešit. V některých ohledech se situace dále zhoršila. Lubomír Ondráček a Petr Kácha, kteří se situaci osobně věnovali, vyjádřili lítost nad tím, že se jim nepodařilo pomoci situaci vyřešit. Staršovstvo vyslechlo názory regionálních starších a mluvilo i s Hoblíkovými a Bíčovými. Mělo k dispozici i různé návrhy na řešení a také připomínky některých členů regionu. Starší v této složité situaci těžko hledali shodu a nakonec hlasovali a přijali následující stanovisko:

Staršovstvo se po zvážení situace na regionu Střed rozhodlo vzít na vědomí rezignaci Bíčových a přijmout i opakovaně nabízenou rezignaci Mirka Hoblíka na službu starších.

Důvodem je, že chceme přispět k uklidnění situace na regionu Střed a obnově sil všech zúčastněných. Zároveň bereme vážně některé z obdržených námitek.

Současně jsme konstatovali, že u všech rezignujících starších vidíme velký potenciál a obdarování a chceme hledat, jak budou moci tento potenciál co nejlépe využít. U Mirka vnímáme nejen povolání k vedení chval, ale určité speciální pomazání k průlomu v oblasti modliteb, chval a duchovního boje a chceme, aby v této oblasti službu ještě zintenzivnil na úkor některých věcí, které opouští. Petr Kácha zůstává pověřen vedením regionu a bude dále vést region se staršími Janem Snížkem a Josefem Hejnicem. Byl zahájen proces jeho povolání za pastora, kde

Odpovíející, Sedící, Čtoucí, Píšící na výjezdu starších ☺

bude nyní čas, aby se k jeho službě a osobě mohli vyjádřit členové regionu.

Sobotu jsme zahájili vyučováním o roli starších, kteří mají být příkladem a vést lidi v tom, co sami dělají. Zaměřili jsme se na oblast obecnosti s Bohem, sborových hodnot, desátek, horlivosti a ochoty k pokání. Každý starší se osobně nad těmito oblastmi zamyslí a budeme se dále sdílet o tom, jak v nich růst.

V oblasti učení jsme se věnovali některým důrazům, které přináší Alan Vincent. Shodli jsme se, že vidíme jeho apoštolské obdarování a že je mnoho věcí, které bychom rádi aplikovali. Současně v jeho učení nacházíme důrazy, kterým nerozumíme a některé ani nesdílíme. Na příštím výjezdu se chceme zaměřit na konkrétní oblast a způsob, jak konkrétní důraz aplikovat ve sborové praxi.

Otevřeli jsme také otázku Davidova stánku, věnovali jsme se biblickým textům (a budeme v tom pokračovat na spe-

ciálním setkání v květnu) a také praktickým otázkám. Vidíme jako důležité, aby domy modliteb nevznikaly nezávisle na místních sborech a nepřinášely rozdělení nebo postoj elitářství, jak se někde děje. Uvítali jsme směr pražské IHOPP a některé konkrétní kroky, které se už staly anebo se teprve připravují a máme naději, že propojení sboru a IHOPP bude v budoucnu ještě hlubší než v současnosti.

Vyhodnotili jsme stav sboru v loňském roce. Máme radost z mírného nárůstu účasti na shromážděních i z vydařených věcí, jako byla podzimní Alfa, nárůst modlitební aktivity, služby mládeže apod., ale současně jsme museli konstatovat, že jako sbor stagnujeme a nedaří se nám výrazně zasahovat obyvatele Prahy evangeliem. Nechceme se ani upokojovat tím, že stagnuje většina sborů v naší zemi. Vyhlížíme Boží navštívení a chceme

pracovat na tom, abychom byli dobrými nástroji v Boží ruce. Také jsme vyjádřili ochotu změnit se tam, kde to bude Pán chtít.

Těšíme se na misijní výjezd mládeže do Estonska a chceme dále povzbuzovat ke krátkodobé misii. Jsme vděční, že se daří návštěvy utečeneckého tábora a další služby imigrantům a že více lidí se věnuje v této oblasti dílčím projektům. K výraznějším

posunu této služby ale potřebujeme vedoucího, kterého zatím nemáme. Budeme se za něj modlit a hledat ho.

Protože se objevují otázky ohledně partnerských vztahů věřících s nevěřícími, které jsme řešili v některých sborových dokumentech (které právě vycházejí souborně v tisku), ale nikdy jsme se jimi nezabývali speciálně, připraví staršovstvo prohlášení k této otázce.

Začali jsme se probírat prorockými ke sboru z let 2009 – 2011 a také některými zpětně nalezenými slovy Johna McFarlana. V této souvislosti jsme si znovu uvědomili apoštolský vliv Johna na náš sbor a chceme některá jeho klíčová kázání, která často obsahovala prorocká slova, převést do MP3 a vyvěsit na web, protože stojí za to se jimi opět zabývat.

Přes některá nelehká témata jsme většinou odjžděli z výjezdu povzbuzeni a s očekáváním toho, co bude Bůh mezi námi dělat a s touhou vidět růst Božího království a podílet se na něm. Výjezd jsme ukončili v neděli před polednem a starší, kteří tolik nespěchali, ukončili půst společným obědem a přátelským popovídáním.

*Za staršovstvo KS Praha
Lubomír Ondráček*

POSTIT SE SPOLEČNĚ JAKO SBOR –

prosba o spolupráci

Půst k životu členů našeho sboru náležel od jeho počátků. Na různých regionech proběhly společné posty za různé konkrétní věci. Loni jsme před letními společnými shromážděními měli postní řetěz regionů. Na různých regionech letos zazněla kázání o významu půstu, chystáme biblický kurz o půstu.

Jako starší vidíme jako dobré, abychom se v příštím roce v určitém období postili společně. Půjde o tři týdny, kdy se členové sboru budou postit buď celou dobu, nebo se během tohoto období připojí na kratší období, podle toho, jak toho Bůh povede. I jednodenní půst u těch, kteří se z různých důvodů nepostí vícedenní posty, má ve společném nasazení důležité místo. Z různých, například zdravotních nebo rodinných důvodů bude pro někoho vhodná jiná forma půstu, než je úplný půst od jídla. V období, pro které se rozhodneme, proto bude prostor i pro částečný (danielovský, rohlíkový, kafový apod.) půst, i pro půst od televize, PC (vyhledávaný zvláště fanoušky facebooku) apod.

Jaké období pro půst zvolit, je předmětem našich úvah a modliteb. Přemýšlíme

o dvou možnostech. Pro **půst na začátku roku** svědčí to, že je to období plánů a výhledu do začínajícího roku. Mnoho sborů z jiných kultur se v různých částech světa postí právě v tomto období. Určitou nevýhodou je, že pro lidský organismus je trochu snazší se postit v době, kdy nejsou mrazy. Pro **půst před Velikonocemi** zase svědčí to, že mnoho lidí chce Velikonoce prožít opravdu duchovně a půst je k tomu osvědčenou přípravou. Proti půstu před Velikonocemi zase svědčí pořádání sederových večeří, což by znamenalo ukončit půst před Velkým pátkem.

Protože jako staršovstvo nevíme, která z uvedených možností je lepší, rádi bychom vás poprosili o spolupráci. Jde nám o to, aby termín půstu vyhovoval většině. Pokud dávejte přednost jedné z uvedených variant, dejte nám prosím vědět na sborový e-mail praha@kaes.cz. Do předmětu zprávy uveďte: společný půst 2013.

Děkujeme za spolupráci.

Staršovstvo

Nově vznikající region Hostivař

Možná, že jste se již doslechli o nově vznikajícím regionu Hostivař. Ano je to pravda. Opravdu něco nového začíná, pracuje k porodu.

Vize založit tento region není zcela nová. Někteří sourozenci z regionu Vršovice (později Střed), ji přijali od Pána asi před šesti lety. Vizi vybudovat a založit nový pražský region sboru KS Praha na území oblasti Hostivaře, Zahradiho Města, Petrovic, Záběhlic až k Chodovu a Hájím. Územním centrem je pak oblast Hostivaře a jejího nejbližšího okolí. Bůh jim dal vizi i činění. Tak již několik let, především Pepa Hejnic, organizoval modlitební procházky po Hostivaři. Procházkou probíhaly pravidelně v čtvrtletních intervalech. Skupinka křesťanů procházela hostivařskou oblastí, žehnala a modlila se a přijala také řadu povzbuzení a slov od Pána. Probíhalo první duchovní zabírání svěřeného území. Modlitební vycházky probíhají i nadále. Pokud bys měl zájem se účastnit, jsi srdečně vítán. Jako velmi pozitivní vidíme, že na vycházky chodí stále více sourozenců, a to i z různých církví. Máme pocit, že zde Pán nadpřiroze-

ně jedná a pracuje na jednotě mezi křesťany.

Již dva roky vizi o založení nového regionu sdílí i hostivařská skupinka regionu Střed. V prosinci 2010 pak bylo přijato několik slov od Pána, že je čas vyjít, pohnout se z místa a začít něco konkrétně dělat. Vznikl malý

tým asi pěti rodin, které přijaly břímě této služby. Od ledna 2011 jsme se začali pravidelně scházet, odpoledne každou poslední neděli v měsíci. Setkání se konají v pronajatém sále na hostivařské faře. Jsme vděční našim sourozencům, že nám setkání umožňují. Na setkání se snažíme zvát nevěřící hosty, ale i sourozence v Kristu rádi uvidíme. Setkání se skládá z uvítání, pár písní chval, krátkého biblického slova, často zaznívají

svědectví, modlitby a neformální rozhovory. Nezapomenutelná jsou i občerstvení.

Proběhlo několik evangelizačních akcí v hostivařském lesoparku nebo na hostivařských kolejkách. Spolu s bratry katolíky jsme se podíleli na noci kostelů a společném čtením Izajáše před vánočními svátky.

Po čase jsme zjistili, že bez pravidelných modliteb nebudeme mít kryta záda. A Pán povolal skupinku především sester, které se začaly pravidelně modlit, každé druhé pondělí v měsíci. Tak vznikly pravidelné modlitebny za Hostivař. Tato skupinka je úžasná, plná Boží přítomností a Božího jednání. Často nás skrze tyto modlitby Pán povzbuzuje a ukazuje směr či varuje před různými úskálími. Jsme Bohu vděční za to, co dělá, jak zjevuje věci skryté.

V létě jsme se pak sešli na neformálním setkání užšího týmu na chatě u Kordulů. Mohli jsme se zase více a blíže poznat, být spolu. Navíc velmi užitečné bylo i vyplnění psychologického testu pro tým. Zjistili jsme, kdo z nás má jaké obdarování a k čemu může být týmu užitečný. Trochu nás překvapilo a možná i zarazilo, že některá obdarování máme shodná a naopak, některá důležitá na-prosto chybí. Ale věříme, že Bůh má vše pod kontrolou, a chybějící údy ve správný čas povolá nebo nás uschopní k novým úkolům.

Před Vánoci jsme se opět sešli jako tým a navíc jsme pozvali i všechny ty, kteří nás nějakým způsobem povzbuzují a podporují. Byla to taková výroční schůze, byť uskutečněná v restaraci. I zde jsme chválili a modlili jsme se a rekapitulovali jsme celý uběhlý první rok.

Velmi příjemná byla i návštěva na regionu Jihovýchod. Cílem setkání bylo především poznat naše nejbližší budoucí sborové sousedy. Návštěva na jejich bohoslužbách pro nás byla velkým povzbuzením a věříme, že spolu s nimi určitě něco brzy podnikneme pro šíření Božího království v této oblasti.

Jsme vděční Lubošovi Ondráčkovi, který se s týmem rovněž setkal, vyučoval o zakládání sboru a povzbuzoval nás i varoval před možnými úskálími.

V současné době prožíváme vedení od Pána k založení nové skupinky pro budoucí členy regionu Hostivař. Tato skupinka se poprvé sejde ve středu 28. 3. 2012.

Co potřebujeme:

- *potřebujeme modlitební podporu a Boží ochranu*
- *potřebujeme jasné Boží vedení, vedení Duchem svatým*
- *potřebujeme oslovit nevěřící v této oblasti a přivádět je ke Kristu*

Hle, pravím vám, pozvedněte zraky a pohléd'te na pole, že již zbělela ke žni.

Jan 4:35

Řekl jim: „Žeň je mnohá, dělníků málo. Proste proto Pána žně, ať vyšle dělníky na svou žeň. Lukáš 10:2

Čtení Bible v Mníšku

V neděli 8. dubna se opět konalo v Mníšku pod Brdy veřejné čtení Bible. Tentokrát v rámci velikonočního programu, který probíhal na zámku.

Čtení pořádané KS Praha zde bylo již poněkoličaté, pravidelně se účastní sourozenci z regionu Východ a místní křesťané z Mníšku a okolí. Zakomponování do velikonočního programu (mezi pašijové hry a vystoupení šermířů) bylo prospěšné – na místě se pohybovalo poměrně velké množství lidí. Velmi nám pomohla paní kastelánka a její manžel, mníšecký starosta – poskytli nám stánek proti nepříznivému počasí, ozvučení i stoly na pohoštění pro posluchače (horký čaj a káva, koláč) a na výtvarnou dílnu dětí.

Za počasí jsme se modlili (předpovědi byly strašidelné a „zima“ se opravdu dostavila) a díky Bohu nepršelo, jen trochu sněžilo. Tím více jsme ocenili kromě stánku i železné koše s hořícím dřívím.

Přečetli jsme celé Markovo evangelium (s několika hudebními vložkami). Někteří návštěvníci zámku poslouchali poměrně dlouho, jiní jen chvíli. Zde se projevila výhoda ozvučení (to jsme jindy neměli) – lidé mohli poslouchat i nenápadně za našimi zády ze zámekového schodiště a několik jich tam setrvalo opravdu dlouho.

Takže po ukončení akce jsme poněkud vychlazení, ale spokojení, s radostí děkovali Pánu. Vždyť přece platí, co řekl skrze proroka Izajáše: „Spustí-li se lijavec nebo padá-li sníh z nebe, nevrací se zpátky, nýbrž zavláhuje zemi a činí ji plodnou a úrodnou, takže vydává símě tomu, kdo rozsívá, a chléb tomu, kdo jí. Tak tomu bude s mým slovem, které vychází z mých úst: Nenavrátí se ke mně s prázdnou, nýbrž vykoná, co chci, vykoná zdárně, k čemu jsem je poslal“ (Iz 55,10–11).

Jana Bosáková, region Východ

Velikonoční průvod se čtením Bible

Letos, podobně jako i vloni, procházel centrem Prahy na Velký pátek divadelní průvod. Akci spolu organizovaly pražské Církev: BJB, CB, KS. Herci na chůdách za doprovodu bubnů při chůzi po Příkopech, přes Můstek na Jungmannovo náměstí, ztvárnili Ježíšovo nesení kříže a ukřižování. Následovalo

čtení Bible. Během akce byly rozdávány Velikonoční noviny, které měly kolemjdoucí informovat o tom, co se o Velikonocích stalo. Bohužel, pro mě z nepochopitelných důvodů, noviny neobsahovaly evangelium. Také se v centru Prahy okolo poledne nepohybuje mnoho českých mluvících lidí a noviny vyšly pouze česky. I tak, myslím, že akce měla smysl, už jenom tím, že znělo evangelium a křesťané se spojili, aby průvodem připomněli, o co o Velikonocích jde: o ukřižování a zmrtvýchvstání Ježíše Krista.

Nanda

Celosvětový den modliteb

Několik posledních let se na letniční neděli pořádá i v České republice Celosvětový den modliteb. Začal v Jihlavě, dvakrát se konal na Řípu, třikrát v Betlémské kapli. Letos se na letniční neděli 27. 5. sejdeme ve 14:00 na Hradčanském náměstí na Pražském Hradě. Modlitebnímu setkání bude předcházet desetidenní půst. Zapojení je možné jak plným půstem, tak i částečným. Podrobnější informace najdete na www.gdop.prayer-house.net

Myslím, že toto modlitební shromáždění bude velmi významné mimo jiné právě místem konání, protože nepamatují, že by bylo tak velké modlitební shromáždění přímo na Pražském Hradě. Proto prosím věnujte jedno odpoledne společným modlitbám a pokud vám v tom nebrání vážné důvody, připojte se i k půstu.

Lubomír Ondráček

Zprávy z Východu

Na našem regionu pokračujeme letos v aktivitách, kterým jsme se věnovali už v loňském roce. Nadále chodíme číst Bibli na Palmovku, a to od 14 hodin v neděli před bohoslužbami. Datum ale již není pevně stanoveno. Pokud by se chtěl někdo přidat, může se informovat u Oty Kunzmann na e-mailu otakunzmann@volny.cz. Pokračujeme i v pouličním modlitebním boji. Zatímco dříve jsme se scházeli na Žertvách a chodili jsme se modlit do okolních ulic, nyní se zaměřujeme na promodlování míst před různými akcemi. Takto jsme se 4. dubna modlili na Žižkově a v Karlíně před velikonočním Go Campem, který pořádá mládež našeho sboru spolu s Teen Challenge.

Nově se modlíme se i přímo na bohoslužbách ☺. Jednou za měsíc jsme zavedli modlitební kouty. Probíhají tak, že se rozdělíme do dvou skupin a během tichého doprovodu chválicí skupinky se přimlouváme podle předem připravených témat za události v naší zemi nebo v zahraničí. V březnu jsme také poprvé vyzkoušeli společně promodlovat témata vzešlá z modlitebně prorockého týmu, který začal před několika měsíci na našem regionu působit.

Na 2. června, kdy má být zvěstováno evangelium po celém světě, jsme naplánovali evangelizaci na Václavském náměstí ve spolupráci s dorostem a s Tomášem Pešlem.

Zuzka Mourková

PŮST

Tehdy k němu přišli Janovi učedníci a řekli: „Proč se my a farizeové často postíme, ale tvoji učedníci se nepostí?“ Ježíš jim řekl: „Mohou svatebčané truchlit, dokud je s nimi ženich? Přijdou však dny, kdy jim bude ženich odebrán, a tehdy se budou postit. Matouš 9:14–15 (CSP)

Ježíš před 2000 lety řekl, že po jeho odchodu k Otci do nebe bude normální, aby se jeho učedníci postili. Půst by tedy měl být normální součástí křesťanského života. Jaké důvody pro to v Písmu najdeme?

Proč, když se postíme, ty to nevidíš, pokorujeme svou duši, a ty o tom nevíš?

Hle, v den svého půstu si hledíte svých zájmů a utlačujete všechny své dělníky. Hle, postíte se jen ke sporům a hádkám a abyste bili ničemnou pěstí. Nepostíte se tak jako dnes, má-li být na výšině slyšet váš hlas. Což je toto půst, který si přejí, a den, kdy člověk pokoruje svou duši? Aby svěsil hlavu jako rákos a podestlal si pytlou a popel? Toto chce nazývat postem a dnem, který je Hospodinu milý?

Toto je půst, který si přejí: Rozvázat pousta ničemnosti, uvolnit řemeny jha a propustit utlačované na svobodu, zprerhat každé jho. Když budeš lámat hladovému svůj chléb a chudé bezdomovce přivedeš do domu, když uvidíš nahého, zakryješ ho a vůči vlastnímu tělu a krvi nebudeš lhotejný, tehdy tvé světlo vytryskne jako rozbřesk a rychle vzejde tvé uzdravení; před tebou půjde tvá spravedlnost a za tebou půjde Hospodinova sláva.

Tehdy zavoláš a Hospodin odpoví, budeš křičet o pomoc a řekne: Zde jsem; jestliže odstraníš ze svého středu jho, ukazování prstem a mluvení zla. Poskytneš-li ze svého hladovému a strádajícímu nasytíš, v temnotě vyjde tvé světlo a tvůj soumrak bude jako poledne. A Hospodin tě povede ustavičně, nasytí tvou duši i na vyprahlých místech a dodá svěžestí tvým kostem. Budeš jako zavlažovaná zahrada a jako vodní zdroj, jehož voda nebude vysychat. Izajáš 58:3–11 (CSP)

Předně – jako o všech ostatních vnějších úkonech, i o postu platí, že je pro Boha přijatelný jen se správným vnitřním postojem. Bůh zdůrazňuje zejména potřebu pokory a praktického milosrdenství. Půst není něco, čím bych se mohl před Pánem chlubit. Pokud se ale budu postit se správnými postoji, výše zmíněný text dává mocná zaslíbení:

- uzdravení
- zjevení Boží slávy na mém životě
- vyslyšení modliteb
- Boží vedení
- nadpřirozené nasycení a občerstvení

Další dobré důvody k postu můžeme nalézt v Nové smlouvě.

Ježíš pak plný Ducha Svatého se vrátil od Jordánu. Duch ho vedl pustinou čtyřicet

dni a Dábel ho pokoušel. V oněch dnech Ježíš nic nesnědl, a když se skončily, vyhladoval. ... Ježíš se v moci Ducha vrátil do Galileje a pověst o něm se rozšířila do celého okolí. Lukáš 4:1–14 (CSP)

Po křtu v Jordánu na Ježíše sestoupil Duch Svatý v podobě holubice. Ježíš byl **plný Ducha**. To ale nestačilo. Odešel na poušť, kde se 40 dní postil a odolával ďáblovým svodům. Když se vrátil do Galileje, začal chodit **v moci Ducha**. Až tehdy mohla začít jeho veřejná služba, dosvědčovaná divy a znameními. O stejném principu hovoří Ježíš v 17. kapitole Matoušova evangelia, když se jej učedníci ptají, proč nemohli vyhnat démona. Kromě napomenutí z nevěry slyší, že „*Tento rod nevychází jinak než v modlitbě a půstu.*“ (Mt 17:21)

Zajímavá pro nás budou i dvě místa z knihy Skutků apoštolských:

A Kornélius odpověděl: „Před čtyřmi dny jsem se postil do této hodiny a o deváté hodině jsem se modlil ve svém domě, a hle, přede mnou stál muž v zářivém rouchu. Skutky apoštolské 10:30

Když konali službu Pánu a postili se, řekl Duch Svatý: „Oddělte mi Barnabáše a Saula k dílu, k němuž jsem je povolal.“ Skutky apoštolské 13:2

Dva z největších průlomů Božího království v době budování prvotní církve, které mají vliv až dodnes – počátek zvěstování evangelia pohanům a zahájení nejúspěšnější apoštolské služby v dosavadních dějinách církve – nastaly poté, co se někdo postil.

Půst je mocná zbraň Božího království, která nám byla svěřena. Měli bychom se učit jej využívat. Samozřejmě, i Nová smlouva dává určité pokyny k tomu, jak se postit:

„Když se postíte, nebývejte zasmušilí jako pokrytci; ti se totiž tváří ztrápeně, aby lidem ukázali, že se postí. Amen, pravím vám: Mají už svou odměnu. Ale ty, když se postíš, potři svou hlavu olejem a svou tvář umyj, abys neukázal lidem, že se postíš, ale svému Otci, který je v skrytu. A tvůj Otec, který vidí v skrytu, ti odplatí.“ Matouš 6:16–18 (CSP)

Tedy o mém postu nemusí nikdo vědět. Není to jakási duchovní trofej, kterou dávám najevo, že jsem lepší než ostatní.

Co se týče druhů postu, „nejklasičtější“ postem je takový, kdy si odepřu veškeré jídlo a pouze piji. Maximální biblická délka takového postu je 40 dní. Další možný půst

je tzv. Esterin (viz Est 4, 16), při kterém nejím ani nepiji. Je to půst, kterým dávám Pánu najevo, že potřebuji nějaký zásadní průlom. Jeho maximální biblická délka jsou 3 dny. A konečně je možný tzv. Danielův (Da 10, 3) neboli částečný půst, při kterém si odepřu některé druhy jídla. Je možno se postit o chlebu a o vodě, bez masa apod. Ale naše moderní doba nám dává i některé jiné dobré náměty k postu. Mnohým sourozencům bych doporučil půst od televize či od počítače, stejně jako třeba půst od kávy.

Osobně se pravidelně postím už přes 20 let. A vím, že kdybych se nepostil, nemohl bych nikdy dělat všechnu svou službu. Půst mi obnovuje duchovní síly a umožňuje mi chodit v Božím pomazání. Mnohokrát jsem také po postu zažil vyslyšení modliteb za důležité věci. Před několika lety jsem poprvé zkusil Esterin půst. Postil jsem se tenkrát za dvě konkrétní manželství, na kterých mi záleželo a která byla před rozpadem. Během několika týdnů došlo v obou k naprosto zásadní změně k lepšímu. V jednom případě trvá dodnes, v tom druhém změna trvala několik měsíců, během kterých naneštěstí dotyční manželé nevstoupili do některých důležitých věcí a problémy se vrátily.

Postím se vždy jeden den v týdnu a v průměru tak jednou za rok nějaký delší půst. K postu samozřejmě potřebuji Boží milost. Pod Boží milostí si ale nepředstavuji to, že by byl půst pro mě příjemný a bezbolestný. Při postu mám hlad, je mi zima a necítím se nijak zvlášť příjemně. Pokud je ale půst nástrojem k tomu, jak přivést víc lidí do Božího království, pak se budu postit i nadále bez ohledu na své pohodlí.

Michal Klesnil

FINANCOVÁNÍ SLUŽBY MLÁDEŽI

Snažíme se na některé přímé náklady spojené se službou stále rostoucí skupině mládeže v našem sboru získat finanční prostředky mimo běžný rozpočet sboru. Pokud chcete tuto službu podpořit, zašlete prosím své příspěvky na sborový účet **223775399/0300 v.s. 682130**

Potřebné prostředky 260 000 Kč

● ZE ŽIVOTA SBORU

Otevřený kostel

Před několika lety vznikla v Rakousku iniciativa „Noc kostelů“. Myšlenkou bylo otevřít jeden večer a noc kostely pro lidi, kteří běžně církve nenavštěvují a udělat program, který tyto lidi přitáhne. Iniciativa se postupně rozšířila do dalších zemí a několik posledních let je i v České republice. Loni v jejím rámci navštívilo bohoslužebné prostory různých církví na třistatisíc návštěvníků. Letošní rok jsme se rozhodli do iniciativy také zapojit. Zahájili jsme přípravy a přihlásili se pražskému koordinátorovi. Bylo nám ale sděleno, že se nemůžeme oficiálně zapojit, protože Křesťanská společenství nejsou součástí Ekumenické rady církví a bylo nám doporučeno, abychom akci děláli bez oficiálního zapojení. Rozhodli jsme se tedy akci udělat pod názvem „Otevřený kostel“.

Akce se bude konat v pátek 1. června od 18 hod. ve sborových prostorách Na Žertvách 23. Zahájíme prohlídkou sboru a reprodukcí hudbou. Od 18,30 hod do cca

20,00 hod. bude přednáška Libora Michálka, který bude vyprávět své zkušenosti z doby působení ve Fondu životního prostředí a svědectví o své víře. Souběžně s tímto programem bude program pro děti. Od 20 hod do cca 22 hod bude sbor dále otevřen, bude probíhat čtení Bible, rozhovory a k dispozici bude drobné občerstvení. Na detailech programu se ještě pracuje.

Pokud se chcete podílet na pořádání této akce, napište prosím do sborové kanceláře na adresu paha@kaes.cz.

Prosím vás o modlitby a také zvaní svých známých. K propagaci využijeme také metra a noviny Metro.

Lubomír Ondráček

Den pro děti a noc kostelů

1. 6. pořádáme na zahradě hostivařského kostela den pro děti, který plynule přejde v noc kostelů. Den dětí si můžete představit jako hry a soutěže pro děti, možná divadélko (které je u dětí populární) a pro děti i dospělé bychom připravili opékání buřtů.

Noc kostelů je akce, kdy jsou vybrané kostely otevřené pro širokou veřejnost s možností podívat se do míst, která jsou obvykle nepřístupná. Je možné se dozvědět něco, co by se lidé většinou nedověděli. V Hostivaři v kostele se mohou podívat do zvonice, kde poznají, jak zvonice funguje, zjistí něco o historii a jiné zajímavosti. Kdo to vydrží, může zvonění sledovat zblízka. My loni měli zacpané uši a presto to byl šilený rámus. Loni byla exkurze u varhan (snad bude i letos) kde pan varhaník nejen ukazoval vnitřek varhan, jak fungují, jak které píšťaly vypadají, jaký mají zvuk, jak se ladí (vyndával je ven z varhan a přímo je ladil), ale povídal i o původu varhan a jak se dostal původně ryze světský nástroj do kostela. Přímou v kostele se můžete dozvědět něco o freskách, o tom, jak kostel přežil komunisty a jiné příhody přímo ze života.

Na noc kostelů i na den dětí přichází mnoho těch, kteří ještě nevěří v Boha, ale chtějí se o Někdo dozvědět. Potřebujeme i pro tuto akci modlitební podporu, můžete k nám přivést své hosty (zejména z Hostivaře a blízkého okolí) nebo nám můžete pomoci to připravit, případně být připraveni na rozhovory. Blíží info na vaclav.kordula@volny.cz

.....
„studium“ nebo „prostudujte si to“ připomínala, jak jsem se ve škole nerada učila. A teď mně Boží slovo zajímá, čtu ho, a mluvu i to studium! Oživilo mi Bibli. Neberu to jako studium a přece mi manžel říká: „No vidíš, a studuješ.“

Magda Kalamárová, region Západ

Líbilo se mi ono spojení dvou přednášejících - kazatelů - Tomáše a Petra - včetně vzájemného prolínání se svědectví a věrouky a povzbuzování ke studiu Písma. Mělo to šňávu i burčující podtext: nenechat BOŽÍ SLOVO - POKLAD ležet zakopaný na poli, tedy v knihovně nebo pod stolem či polštářem, ale opravdu ze Slova Božího žít a „jíst“ HO! Co mě třeba velmi povzbudilo a potěšilo poslední večer, bylo slovo, které měl Petr, když hovořil o „požehnávaní Hospodina“.

Mirek Bálek, region Západ

OHLASY SEMINÁŘ KE STUDIU BIBLE

V únorovém Sborovém dopise byl inzerován Seminář ke studiu Bible. Vznikla tak u mě otázka, zda se jej zúčastnit či nikoliv. Co mohu asi tak očekávat – apel, jak je to důležité? A nebude to nudné? Závěr byl ten, že se ze zvědavosti první lekce zúčastním a pak se uvidí. Při první lekci lektori (br. pastor Božovský a br. Šustr) prezentovali svoji lásku k Bibli tak, že to bylo přímo nakažlivé. Platilo to, že láska lásku rodí. Tedy jsem zůstala. Ve druhé lekci jsme byli vtaženi do šířky obzoru, který Bible přináší. V tom smyslu, že oko nevidělo, ucho neslyšelo. Třetí lekce se zabývala tím, co všechno lze z Bible vyžít pro svůj prospěch. Otázky nebraly konce, takže jsme se vzájemně dohodli, že bude ještě neplánovaná čtvrtá lekce. Ta byla poznamenána nostalgií, že vše jednou končí. Abychom nebyli tak smutní, obdrželi jsme závěrem požehnání Božího tvůrce země. Co jsme se na semináři všechno dozvěděli, zjistíte kliknutím na internetu. Ale co jsme vzájemně v Boží přítomnosti prožili, tu neopakovatelnou a jedinečnou atmosféru, se tam nedozvíte. Chcete-li, budete muset na seminář přijít přistě osobně.

Milena, region Jih

Děkuji Tomášovi i Petrovi za inspirující a nadšené vedení semináře. Na obou je vidět, že studium Písma skutečně dává život a ra-

dost. Přišla jsem na seminář, protože jsem měla v poslední době dojem, že bych měla Bibli studovat ještě nějak jinak. S větším nadhledem nebo rozhledem, a nevěděla jsem přesně proč, a co to znamená, co mi chybí. Došlo mi to, když jste mluvili o souvislém čtení větších celků tak, aby se utvořil úplný obraz sdělení. Takže jsem moc spokojená a „jdu na to“.

Olina Šípová, region Střed

Osobně jsem byl moc rád, že se semináře uskutečnily a že jsem se alespoň dvou mohl zúčastnit. Znovu jsem si tak mohl připomenout, jak důležité a nezastupitelné je pro můj život Boží slovo a jak je důležité s ním také umět správně pracovat. Novou inspirací pro práci s Bibli byl i jeden „domácí úkol“, kdy jsem si při zjišťování informací o měsťe Laodicea uvědomil, jak je prospěšné nezůstat „jenom“ u samotné Bible, ale jak je moudré hledat souvislosti i v dalších zdrojích, například v Biblickém slovníku. Chtěl bych Tomášovi a Petrovi za přípravu seminářů velice poděkovat.

Ota Kunzmann, region Východ

Hodně věcí jsem se naučila, hlavně milovat Boží slovo, hledat v něm, nejenom si ho číst jako příběh, ale Slovo se mi objasnilo, oživilo a jakoby se stalo skutkem. Mně slova jako

<http://www.studovatbibli.cz/>
<http://kspraha.cz/ke-stazeni/nahravky-z-mimoradnych-akci/biblicke-hodiny/>

Chvilé rozhodnutí

Na továrním dvoře bylo v lednu 1990 rušno. Výsozkodvážné vozíky se propílely mezi nákladáky a zaměstnanci, kteří mířili do výrobních hal nebo do kanceláří. Známi se letmo pozdravili, jiní se mýjeli mlčky.

„Věříš v Boha?“ Otázka, kterou mne zastavil vousatý pomenší chlapík odnaproti, mne docela zaskočila. Jako čerstvě zvolený polistopadový předseda odborů jsem si zvykal na ledascos. Chystal jsem se nějak vyklíčovat, ale naléhavost v hlase velela neobracet vše v laciný vtípek, nebo jízlivou poznámku. Unikál jsem jako přesvědčený „NĚCISTA“: „No, vím, že je něco mezi nebem a zemí, ale jestli je to Bůh a jaký...“, načež jsem vyslechl cosi o Ježíši a vzal jsem si nějaký čas na rozmyšlenou. Na jednu stranu mě diskuse o Bohu lákaly, na druhou jsem se nechtěl zaplést s nějakou sektou, jako tenkrát s jehovisty.

Předchozí zkušenost s jógou, okultismem a léčitelstvím mi bohatě stačila k tomu, abych ve svých úvahách škrtl ateismus. Dobře jsem znal realitu duchovního světa, aniž bych nějak detailněji zkoumal, co je ono „DOBRO“, kterého jsem se snažil držet, a co je „ZLO“,

na které jsem si dával pozor. Ale proč zrovna a výhradně ten Ježíš? Doufal jsem, že se nashodil setkání s téměř neznámým kolegou hodně dlouho nezopakuje.

Opak byl pravdou: zakrátko tu byl s nálehaním, jak jsem se rozhodl. Cítil jsem se tak trochu jako lovené zvíře a něco se ve mně bouřilo. Srovnával jsem se s nepříjemným pomyšlením, že se tohoto vytrvalce asi moc snadno nezbavím a že to téma budu muset vzít vážně. Po několika dalších „náhodných“ setkáních jsem někde uvnitř připustil, že bych tedy nějak toho Ježíše mohl vyzkoušet. Tak jsem se zašel podívat na biblickou hodinu do evangelického sboru v ulici U pošty. Jestliže jsem se doposud cítil víc jako hrouda před radlicí buldozěru, biblická mi v mnohém otevřela oči: zasáhla mne hloubka, pokora a upřímnost v podání přednášeného tématu i ve vztazích mezi posluchači. Cožpak to nebylo něco, po čem jsem léta toužil, co jsem se marně snažil vybudovat v turistickém oddílu mládeže a co tady bylo naprosto přirozené?

Další setkání v práci už nebyla náhodná. Neznamenalo to ale, že bych měl vše vyřešeno. Bylo to pro mne příliš nové a bláznivé. Nakonec vše beztak ústilo k rozhodnutí, zda svůj život skutečně vložit do Kristových rukou, či nikoliv.

Jednou z překážek bylo opuštění starých názorů a dělítek mezi dobrem a zlem. Nedokázal jsem pojmut, že by na proutkaření a léčitelství bylo něco špatného. Více z poslušnosti než z přesvědčení jsem se těchto věcí odřekl, abych vzápětí prožil radost, úlevu a léta nepoznaný vnitřní pokoj. Potom už se věci rozběhly rychlým tempem: jako předseda odborů jsem spravoval klíče od zasedačky, která ještě nedávno sloužila komunistické straně. S mým novým bratrem v Kristu jsme se tam sešli k dalšímu poznávání Písma a vyučování o víře. Na otázku, zda bych chtěl být pokřtěn Svatým duchem a po krátkém poučení jsem se poprvé začal modlit v jazycích. Nikdy předtím jsem neprožil tak naplno a současně nevyslovitelnou radost, lásku, touhu i pláč.

V té zasedačce mi došlo, že s hledáním dobra, krásy a smyslu života jsem u cíle. Jakmile končila pracovní doba, spěchal jsem domů, abych mohl otevřít svoji novou Bibli a setkal se v evangeliích nebo skutcích s milovaným Ježíšem. Každou chvíli jsem se ubezpečoval, že nové jazyky stále ještě mám a modlitba v nich mne plnila nevyslovitelnou radostí a štěstím.

Prožíval jsem první vroucí lásku, která měla být zanedlouho zkoušena... ale to už je zase jiný příběh.

Pepík Hejnic, starší regionu Střed

Ve škole v cizině

Modlila jsem se za to, aby se pro další školní rok naplnila Boží vůle v mém životě.

Když nám učitelka francouzštiny v únoru 2011 rozdala papíry, které do naší školy poslala organizace, která se zabývá jednoročním studiem ve Francii, hodně mě to nadchlo. Ale říkala jsem si, proč by Bůh chtěl, abych jela do Francie? Přišlo mi to dost nepravděpodobné, ale stejně jsem s rodiči všechny papíry vyplnila a čekala, než se mi organizace ozve nazpátek. Modlila jsem se za to, aby se pro další školní rok naplnila Boží vůle v mém životě. Když jsme s rodiči přišli na pohovor s výše zmíněnou organizací, řekli nám, že chtějí všem zájemcům umožnit jet příští rok studovat do Francie. Řekli, že ale nejprve musí najít všem rodiny, u kterých budou studenti bydlet přes víkend, a pak že nám pošlou více informací. Jenže žádný email dlouho nepřicházel. Dala jsem tu situaci Bohu do rukou, a říkala jsem si, že i kdybych tam nejela, nic tím neztratím. Byl poslední týden prázdnin a žádné nové zpravy o nějaké rodině, u které bych mohla bydlet. Rodiče se proto rozhodli zasáhnout a zavolat svým známým ve Francii, jestli neznají někoho v Dijonu, u koho bych mohla bydlet. O týden později jsem měla šest křesťanských

rodin a školu. O dva týdny později jsem byla ve Francii. Poznala jsem tím jednu skvělou vlastnost našeho Boha. Nejde mu jen o to, abychom plnili jeho plány, ale chce, abychom se měli dobře. Jsme jeho děti a on nám rád dává to, co si přejeme. A dokáže si to použít k dobru. První měsíc byl děsný. Přes týden bydlím na internátu. A najednou jsem se

*Modlila jsem se za to,
aby se pro další školní rok
naplnila Boží vůle
v mém životě.*

musela řídit nějakými pravidly. Do svého pokoje jsem mohla až od 18.00 hod. Od 18.30 jsme musely na večeri a nesměly jsme zůstat v pokoji. Od 19.45 jsme musely sedět hodinu a půl u stolu a učit se a od 22.00 v posteli. Koho by to neštvalo?? Taký mi chyběla rodina, kamarádi. Nerozuměla jsem skoro vůbec. Každá věta mi přišla jako jedno dlouhé slovo, kterému jsem nerozuměla.. Myslím, že jsem skoro každý den probrečela. Bylo to hrozný. Cítila jsem se sama, i přesto, že se mi všichni snažili pomáhat. Naštěstí mám Boha,

který mi pomohl překonat ten těžký měsíc. Po měsíci jsem si začala zvykat. Nakonec si mě ze sboru adoptovalo 11 rodin. Dřív jsem si myslela, že to bude děsný – stěhovat se každý víkend z jedné rodiny do druhé, ale později mi to přišlo velmi praktické. Sblížila jsem se tak jednoduše s velkou částí našeho sboru. Největší dárek, který mi tu Bůh nashystal, byla rodina Reynaud. Byla to první rodina, u které jsem byla. Mají dvě dcery. Jedna s nimi už nebydlí. Druhá, Delphine (o jeden rok starší než já), mi už od prvního dne hodně pomáhala. Byla trpělivá a všechno mi pomalu vysvětlila. Dokonce mi první víkend udělala tajnou přivítací párty, kam pozvala mladé ze sboru. Tahle rodina si opravdu získala mé srdce. Jsou hodní a strašně ochotní. Říkají, že teď jsem součástí jejich rodiny, a s Delphine si hodně rozumíme. Snad ani neumím popsat radost, kterou mám, když můžu znát tuhle rodinu. Minulý týden jsem se ptala Boha, proč mě sem poslal. On mi ukázal důležité věci, které jsem za ten půlrok zažila a řekl mi, že pro tyhle zkušenosti mě sem poslal. Celou touhle jednorocní zkušeností mi dal jiný pohled na lidi a na cítní. Asi to je dost těžké pochopit, já sama to ještě do detailů take nechápu. Jsem ráda, že to nemusím jen slýchat, nebo číst v bibli. Jsem ráda, že jsem to opravdu mohla zažít prakticky ve svém životě.

Miša

Jak to všechno začalo

„Jak to všechno začalo“ je název vzpomínkové knihy prvního pastora našeho sboru Dana Drápal. Sborový dopis má tu čest, že může čtenářům předkládat výňatky z knihy o historii sboru. Přečtěte si, jak Bůh pokládal základy Na Maninách, proto, abychom my mohli patřit do Křesťanského společenství Praha.

Počátky služby

1. března 1977 jsem tedy nastoupil jako vikář v Praze-Holešovicích. K mým povinnostem patřilo vést nedělní bohoslužby a kázat, pořádat úterní biblické hodiny a ve středu vyučovat skupinku dětí. Nebylo toho tedy mnoho a mohl jsem se v kanceláři věnovat překladům Apoštolských otců (později jsem začal překládat ještě „Strómateis“ Klementa Alexandrijského, ale tento překlad jsem již nedokončil).

Nevím, jak to bylo dlouho – tuším, že asi tři měsíce – kdy mi došlo, že jsem se asi vikářem nestal proto, abych si v kanceláři překládal starořecké spisy. Neslyšel jsem žádný akustický hlas, nevím přesně, kdy a jak k tomu došlo, ale mám dodnes silný pocit – který jsem měl už tehdy – že ke mně promluvil Bůh. Řekl mi: „Nejsi tady kvůli svému studiu, jsi tu kvůli lidem!“ Rozhodl jsem se tedy, že se seznámím s členy sboru a že přitom vyjdu ze sborové kartotéky. Holešovický sbor měl tehdy teoreticky přes šest členů.

Začal jsem tedy lidi navštěvovat podle adres z kartotéky. Bylo to ale spjato s řadou problémů. Předně jsem brzy zjistil, že celá řada adres již neexistuje. K holešovickému sboru formálně patřila oblast starých Holešovic, tedy vše na východ od nádraží Praha – Bubny až po Vltavu. Jestli si dobře pamatuji, patřila k němu i oblast mezi bubenským nádražím a třídou Dukelských hrdinů. Když se holešovický sbor počátkem padesátých let osamostatňoval od klimentského, mohli si tam žijící evangelíci zvolit, zda budou nadále patřit ke Klimentu či zda přejdou do nově vznikajícího holešovického sboru. Co se týče oblasti dále na západ, tedy směrem k Letné, tam už jsme téměř žádné členy neměli.

Nedlouho před mým nástupem byla zbourána podstatná část starých Holešovic – zhruba od Holešovické elektrárny po ulici Argentinskou. Staré Holešovice ještě pamatují; působily spíše dojmem vesnice uprostřed Prahy. Byly tam přízemní či nanejvýš jednopatrové domky, úzké uličky byly dlážděné kočími hlavami. Celá ta oblast se zcela proměnila a místo lidských obydlí tam vzniklo jednak Holešovické nádraží, jednak stanice metra.

Musím říci, že můj předchůdce, bratr farář Prosek, zanechal kartotéku ne sice ve stavu dokonalém, ale celkem ucházejícím. Bourání starých Holešovic ale postupovalo poměrně rychle a tak jsem řadu „farníků“ již nenašel.

Tyto návštěvy pro mne byly dosti traumatizující. Alespoň pro mne nebylo nic jednoduchého zazvonit u pro mne naprosto neznámých lidí a představit se jako „nový vikář“.

V podstatě jsem nevěděl, co mám lidem vlastně říkat. Když jsem lidi zastihl doma – což se nestávalo vždy – bylo to někdy z obou stran velmi rozpačité. Radikálně se to změnilo, až když jsem se setkal s prvními obrácenými lidmi – konkrétně především s Helenkou Kábrtovou, ale o tom až později – a když jsem se sám obrátil. Jakmile jsem sám prožil obrácení, bylo to najednou neskonale snadnější.

Nedělní shromáždění

Nejvýznamnějším sborovým shromážděním byly pochopitelně nedělní dopolední bohoslužby. Trvaly zhruba 65–70 minut. Měly klasický evangelický pořádek: Přesně v 9 hodin jsem přišel v taláru do hlavní místnosti, pronesl jsem introitus (vstupní slovo – pozdrav plus nějaký verš z Písma), pak jsme zazpívali první píseň, po ní následovalo čtení z Písma a modlitba, pak druhá píseň, pak kázání, po kázání další píseň, po ní následovaly oznámení a další modlitba, a nakonec požehnání a závěrečná píseň.

Před mým příchodem – a pochopitelně v prvních měsících i po něm – byly bohoslužby do značné míry záležitostí „jednoho muže“. Modlival se pouze bratr farář; shromáždění se připojovalo pouze k modlitbě Páně. Během léta, když byl náš varhaník Tomáš Šarše (bude o něm zmínka níže) na dovolené, zasedl bratr farář Prosek k harmoniu a hrál.

Jak jsem již uvedl, průměrná účast na nedělním shromáždění byla v roce mého nástupu 29 lidí. To znamená, že mimo prázdniny chodilo lidí o něco více, kolem pětaticeti, ovšem v létě účast někdy klesala pod dvacet. Většinou šlo o lidi v důchodovém věku. Mladší byli pouze „varhaník“ Tomáš Šarše, jeden z presbyterů, Erik Puymann, a Pavel Záruba, student teologie. Z dětí, které zanedlouho zmíním, se nedělního shromáždění pravidelně účastnil pouze Luboš Ondráček. Nedělní besídka se zpočátku nekonala.

„Jak to všechno začalo“ můžete zakoupit na celosborovém shromáždění KS Praha, nebo v kanceláři sboru Na Žertvách 23, Praha 8.

PASTORAČNÍ A PORADENSKÉ STŘEDISKO při KS Praha

Při našem sboru vzniká pastorační a poradenské středisko, jehož služby již můžete začít využívat nebo je nabízet těm, kdo to potřebují (včetně svých nevěřících známých). Poradenství je míněno nad rámec běžné pastorační péče a je hrazené.

Motto: *Sebelitost ani rezignace nejsou řešením. Naše zápasy a životní těžkosti se mohou stát šancí k dalšímu růstu.*

Co nabízíme?

Každý z nás se může dostat do situace, ve které si nevíme rady. Patří mezi ně např. manželské problémy, potíže ve výchově, ztráta blízké osoby, nemoc v rodině, konflikty ve vztazích a různé další, někdy i krizové situace a stavy. Někoho mohou trápit úzkosti až deprese, pocity osamělosti, nedostatek sebevědomí, pocity viny, problémy v komunikaci a jiné potíže, které se nedaří řešit. Nabízíme pastorační rozhovory, poradenskou pomoc a terapeutickou podporu, která respektuje biblické principy.

Komu je poradenství určeno?

Poradenské služby jsou určeny nejen křesťanům všech denominací, ale i lidem jiného světonázoru za předpokladu, že jim nebude vadit křesťanská hodnotová orientace našeho centra.

Jaký máme přístup?

Nabízíme laskavý a individuální přístup, bezpečné prostředí, diskrétnost, empatické naslouchání a nedirektivní přístup. Klademe důraz na důvěru a respekt ke specifické situaci každého člověka. Pokud bude třeba, jsme schopni doporučit další odborníky.

Kolik to stojí?

Služby jsou hrazené ve formě příspěvku na provoz střediska ve výši 300 Kč za jedno sezení (60 minut). U problémů dlouhodobějšího charakteru je první (orientační) sezení zdarma. Pro studenty či osoby, které nejsou výdělečně činné, lze dohodnout individuální slevy.

Konzultační hodiny je třeba domluvit telefonicky či e-mailem.

Kontaktní údaje:

MUDr. Petra Mizurová,
pmizurova@volny.cz, tel. 725 677 162

Těžká váha

Jako syn irských přistěhovalců měl James J. Braddock ztíženou pozici jak ve škole, tak při hledání práce. Do profiringu vstoupil v jednadvaceti letech a o tři roky později na prahu velké hospodářské krize dostal první šanci se prosadit. Zápas o mistrovský titul ale prohrál. Následujících šest let bylo pro něj doslova bojem o přežití. Snaha uživit rodinu v době vrcholící krize ho nutila nastupovat do ringu i v nepříliš dobrém zdravotním stavu. Prohrával jeden zápas za druhým. Několik měsíců boxoval se zlomeným zápěstím. V této fázi děj životopisného filmu začíná.

Zranění a z něj vyplývající prohry byly nakonec důvodem k odebrání licence. Píše se rok 1934. Krize v USA vrcholí. Vysloužilý boxer Braddock žije rodinu jen z občasných prací při skládání balíků v docích. Po roce náročné práce přístavního příležitostného dělníka a ponižujících žádostí o podporu dostane nabídku. Licence mu bude vrácena zpět, ale jen pro jeden zápas. Jím má být exhibice s oficiálním vyzyvatelem mistra světa v rámci přípravy na tento duel. Braddock váhá, na sportovce už je starý a rok netrénoval, ale nakonec druhou šanci (takový je i název filmu ve slovenštině) přijímá.

V Těžké váze režiséra Rona Howarda, jak to u filmů útočících na pocity diváka často bývá, se objevuje klišé a patos. Na to jsem

obvykle už dost alergický, ale zde je obojího použito ve velmi stravitelné míře. Herci si natáčení evidentně užívali a žádná role nepůsobí nijak toporně. Proti Russellu Crowe v roli J. J. Bradocka nastupovali profesionální boxeři. Scény z ringu díky tomu působí na běžného diváka přirozeněji. Na druhou stranu to bylo příčinou několikanásobného přerušení natáčení pro zranění představitele hlavního hrdiny. Skvělý výkon, možná i trochu převyšující R. Crouwa, podal Paul Giamatti, ztvárňující obětavého Braddockova manažera. Za povšimnutí stojí i menší role Braddockovy sousedky. Hraje ji skutečná vnučka slavného boxera, Rosemarie DeWitt. Samozřejmě nelze opominout Renée Zellweger, jejíž ztvárnění manželky hlavního hrdiny je rovněž vynikající. Moc se mi na filmu líbilo, že role partnera v manželství zde má velmi důstojné a v životě člověka nezastupitelné postavení.

Braddockův příběh člověka, který se úspěšně porval s nepřízní osudu, svého času povzbudil mnoho lidí a povzněl je nad marnost, které ve třicátých letech minulého století v důsledku krize houfně propadali.

DVD se dá sehnat přibližně za sto korun. Za nabízenou kvalitu je to dobrá cena. Čeká vás 144 minut bez hluchých míst. Zájemcům mohou případně zapůjčit i legální nahrávku z televize. Na ČSFD má snímek natočený v r. 2005 dle hodnocení diváků téměř 90 %!!!

Pavel Rosecký

● MISIE

Kch a ahoj

„Víš, co je to kostel?“ ptám se Kai Ping, čtrnáctileté Čínanky, když na to narazíme v učebnici češtiny pro cizince.

„Počkej... jo jo, já vim. To na Palmovce takový starý, kde takhle tramvaj... a proč tam takhle (kreslí na papír kříž) a na tom kluk kch (naznačuje mrtvolu).“

Super, od té doby, co ji učím, se modlím, abych jí mohla nějak ukázat na Boha. „To není kluk, to je Bůh.“

„Bůh? Co je Bůh?“

„No, Bůh je všude a všechno může.“

„No, a proč on kch takhle?“ (opět ukazuje mrtvolu). Ach jo, tolik bych ji to chtěla vysvětlit, že si každý z nás zaslouhuje trest smrti za svoje hříchy a právě ten Bůh, který visí na tom kříži a vstal z mrtvých, nás toho trestu smrti zbavil.

„Víš, každý z nás někdy dělá něco špatného. Já třeba někdy lžu. Taký možná někdy lžeš, ne? A to je špatně, tak my bychom měli kch,“ pouštím se do vysvětlování.

„Co je lžeš? A proč ten kluk takhle kch?“

Ach jo... tak jinak. Lámu si hlavu jako snad nikdy. Konečně mám nápad. Nic moc, ale snad lepší než nic. Vstávám od stolu.

„On takhle kch (naznačuju mrtvolu stejně jako ona před tím a nehybu se), ale potom on (udělám krok, usměju se a zamávám): Ahoj!“

Kai Ping je šokovaná: „Jak to on kch a potom ahoj. Nemůže!“

„Lidi nemůžou, ale on může. On je Bůh. On může všechno. I kch a ahoj.“

„Nemůže... jak to?!“

Nevím, co bych řekla. Dál už se v mezích našich dorozumívacích možností nemáme šanci dostat. „Přinesu ti film, jak kluk kch a ahoj. Čínsky“, slibuju.

Druhý den ke mně Kai Ping jede na návštěvu. Máme odpoledne jenom pro sebe. Chce vidět moji kočku a kde bydlím, a těší se, že potom pojedeme do města nakupovat.

Čekáme na autobusové zastávce.

Kai Ping: „Bude Válinece. Není do školy.“

„Velikonoce?“

„Aha, jo. Velinoce. A proč Velinoce? V Číně není Velinoce. Táta neví.“

„To takhle jak Bůh...“

„Počkej, já vim. Jak ona takhle kch a potom ahoj. Já to znám, pamatuju.“

Mám radost – nejdůležitější informaci na světě už zná. Teď už s ní jen správně naložit. Budu se modlit, aby se jí Bůh dotkl, třeba právě skrz film Ježíš.

Johana

Možnost osobních pastoračních rozhovorů

Peter a Solvei Stohlovi pocházejí z USA, ale již 17 let slouží v Evropě. Od roku 2005 žijí v Kaunasu v Litvě, kde pracují v rodinném centru jako křesťanští rodinní poradci. Pomáhají lidem vyřešit různé životní problémy a nedorozumění ve vztazích. Také dokáží pomoci lidem zvládnout charakterové problémy a modlí se s nimi za to, aby se v nich obnovila důvěra, sebeovládání a empatie. Zabývají se pocity viny, depresí, samospravedlností, zármutkem, dále manželskými problémy a problémy s výchovou dětí. Jejich služba je cílená a účinná. V minulosti sloužili také v Rusku, Kazachstánu a Lotyšsku. V ČR byli poprvé v roce 1993.

Peter a Solvei budou v Praze v květnu. Kromě vyučování budou k dispozici pro osobní pastorační rozhovory ve dnech 14. – 17. 5. 2012. Jsem rád, že jsou ochotni takto posloužit a doporučuji vám této možnosti využít. Jestliže o rozhovor máte zájem, je potřeba se předem objednat. Pokud budete potřebovat překlad (nemáte anglicky a nemůžete si ho zajistit sami), dejte nám prosím vědět a my vám překlad zajistíme. Prosim ty z vás, kdo máte o osobní setkání se Stohlovými zájem, abyste se do 11. května telefonicky obrátili na Magdu Louthanovou (tel.: 284 822 294, e-mail: paha@kaes.cz) a domluvili se na termínu.

Lubomír Ondráček

**Zveme vás na setkání
s Lubošem Patočkou,
sloužícím dlouhodobě
v Kambodži.**

**Čtvrtek 17. 5. v 18:30
v malém sále sborové budovy.**

Světový den evangelizace

Na sobotu **2. června** byl vyhlášen Světový den evangelizace s podtitulem „Získejme svět pro Ježíše“. Na tento den jsou motivováni jednotlivci, sbory i křesťanské organizace k tomu, aby alespoň s jedním člověkem sdíleli evangelium. Různé nápady k této iniciativě jsou na webových stránkách www.god2012.com/actionsteps.

Náš sbor se k této iniciativě také připojuje. Mládež se zapojí do pouliční evangelizace na Žižkově spolu s Teen Challenge. Region Východ připravuje čtení Bible na Václavském náměstí u koně od 15,30 do 17,00 hod. Region Sever pouliční evangelizaci u metra Ládví. Některé aktivity ještě nejsou připraveny a podrobný seznam bude koncem května na webových stránkách sboru. Pokud můžete, zapojte se do některé z těchto aktivit nebo využijte tuto příležitost k osobní evangelizaci.

Lubomír Ondráček

67 hodinová
Sborová modlitební
bude od 28. 6.
do 1. 7. 2012

Konvokace všech národů v Jeruzalémě

16. – 30. 9. 2012

Místo: **Jeruzalém**

Cena: **záleží na typu ubytování**

Přihlášky: **Petr Kácha**, petr.kacha@kaes.cz,
tel.: 775 383 690

Jakubův 1:26 Domnívá-li se někdo, že je zbožný, a přitom nedrží na uzdě svůj jazyk, klame své srdce; jeho zbožnost je marná.

V první sérii přednášek bylo zmíněno Boží slovo, které Písmo označuje jako meč, kladivo a nebo oheň, tedy nástroje duchovního boje. Tématem navazujícím je otázka pomluvy ve světle Božího slova. I lidmi vyslovené slovo má obrovský dopad a závažnost, mnohdy ale negativní. Pokusíme se na biblických příkladech ukázat, co pomluva je, jak na ni Bůh reaguje, z jakých motivů vychází, proč ji Bůh netoleruje a jaké má následky. Také to, jak na případnou pomluvu reagovat a zejména, jak reagovat, pokud jsem sám nějakou pomluvu o někom vyslovil.

Je pomluva jen lživou informací o někom? Jak jednat s důvěrnými a citlivými informacemi o někom? Co když je potřeba před něčím nebo dokonce někým negativním varovat, jak si počínat v tomto případě? Co je a co není pomluvou a jak o druhých mluvit? Co je cílem pomluvy? Jak si počínat, když se setkám u svého bratra s něčím negativním? Pomluva je téma, které má obrovský překryv s jinými tématy.

Určité povědomí o pomluvě mají asi všichni (dokonce nejen) křesťané. Užívání našeho jazyka je ale nesmírně důležitým tématem a otázka pomluv sem spadá. Chceme si připomenout věci, které možná známe, ale vnímali jsme je jako méně důležité. A taky připomenout i širší souvislosti a pokusit se o hlubší biblický vhled. To obojí má jeden cíl, způsobit, abychom mluvili o druhých tak, jak od nás Bůh očekává, ne jak je běžné ve světě kolem nás.

Tématu se budeme věnovat ve čtyřech setkáních: 15.5. promluví Ota Kunzmann, 22. 5. Jiří Trojáněk, 29.5. Ota Kunzmann a 5.6. Lubomír Ondráček.

Nabízím podnájem pro křesťana/křesťanku v třípokojevém bytě na JM Opatov u metra. Pokoj je zařízen a je s lodžii. Cena dohodou, volný okamžik. Byt je většinou k samostatnému používání. Volejte na 608 434 114.

Aglow

18. 5. Lubona Šťastná

15. 6. Jana Frantíková

setkání jsou v 18,00
v Soukenické 15, Praha 1 v kavárně.

Chceme vás pozvat na celosvětovou konvokaci – svolání národů k modlitbám v Jeruzalémě a výpravě strážců Izraele v době 16. – 30. 9. 2012.

Přihlásit a registrovat k účasti se můžete prostřednictvím Petra Káchy. Pokud máte zájem bydlet v místě konání v hotelu Ramat Rachel, je potřeba zaslat k registraci plnou platbu již do konce dubna. Cena dvoutýdenní akce se pohybuje dle zvoleného způsobu ubytování od 1 200 do 1 800 dolarů + letenka. V ceně je zahrnuta doprava v Jeruzalémě a po Izraeli, ubytování s polopenzí, konferenční poplatek.

Izrael prochází hlubokými otřesy, ztrácí své politické příznivce okolo sebe (Turecko, Egypt), prochází i vnitřním politickým rozdělením (radikální propalestinská levice) a sociálními otřesy.

Věříme, že česká církev má kapacitu k vyslání minimálně skupiny deseti přímluvců k tomu, abychom naplnili vizi, kdy deset lidí z jednoho národa se chytí oděvu jednoho Žida a prohlásí: Jsme s vámi, protože s vámi je Bůh.

Doporučuji, aby sbory finančně podpořily a vyslaly své pastory, vedoucí nebo přímluvce, abychom se stali jako Kristovo tělo v České republice požehnáním Izraele konkrétními skutky lásky, projevené osobní účastí, a rozsévání do Božího království směle, štědrě a s důvěrou.

Alena Krausová – Evropský koordinátor

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

Setkání mládeže

DOROST (12-15 LET)

středy
více info

17:00-19:00 hod

Jana Bukáčková

777 614 496

jana.buckackova@email.cz

POROST (15-18 LET)

úterky
více info

17:30-19:30 hod

Štěpánka Bláhová

777 576 530

spetanka@seznam.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky
více info

18:30-21:00 hod

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Šestá

Večerní setkání pro mladé,
Síla slov II kde to žije!
13.5. v šest hodin
Ortenovo náměstí 34
škola TGM

Praha 7
Vstup zdarma
Tance a scénky
Křesťanské společenství Praha
www.mladezp Praha.kaes.cz/sesta
Dita Franková 724435309

Dear God,
I hear you have a
son that has a cool
fish trick...

TÁBOR LEVITŮ

Pro děti 7 – 15 let
Termín: **18. - 25. 8. 2012**
Kde: **V Orlických horách**
www.rekreace-astra.cz

Budeme moc rádi, když s námi vaše děti pojedou.
Případné dotazy můžete směřovat na adresu
jakub.cerny@email.com
nebo tel.: Renata Padevětová 604 436 377

První káva a zákusek zdarma

*Vypijte si kávu,
užijte si příjemnou společnost
v Kavárně o šesté*

Přijměte pozvání na posezení u kávy s promluvou
na zajímavé téma. Hostem bude Dan Drápal.

12. 4., 26. 4. a 17. 5. vždy od 18 hod.
v kavárně Coffee&Co v OC Chodov

Doprava: Metro Chodov, Obchodní centrum Chodov – 2. patro, nad restaurací McDonald.
Pořádá Křesťanské společenství Praha Jihovýchod • web: kspraha.cz/jihovýchod

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

6. 5.

Národní dům na Smíchově 14:00 - shromáždění celých KS ČR
Chvály: Hudební skupina pod vedením Filipa Zavřela z KS Hradec Králové
Kázání: Lubomír Ondráček - Chopení ve světle 1. Jan 1, 7

3. 6.

KD Ládví 15:00
Chvály: Hudební skupina pod vedením Jana Knížka
Kázání: Petr Kácha

7. 5.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ
18:00 – 19:30
Na Žertvách 23, Praha 8

26. 5.

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ
26. 5., 15. 9., 24. 11. 2012 od 09:00
Na Žertvách 23, Praha 8

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan
Shromáždění: Ne 10:00, Komunitní centrum – Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)
Počet členů: 24/11/15

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7
Modlitební: 28. 5. v 18:30 u Václavíků
Počet členů: 106/23/45

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Luboš Ondráček, Richard Roušal, Petr Žůna
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 47/5/22

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
Počet členů: 71/8/18
Vstup: Tobiáš Hrabec, Jakub Mašlej

STŘED

Vedením pověřen: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00 Římská 20, Praha 2 – budova Fitzwilliam Business
Počet členů: 95/16/53
Vstup: Aneta Kovářová, Lucka Čechová

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Martin Čunek, Tomáš Dittrich
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 88/15/30

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha-4 (Objekt je nový a není na mapě Googlu ani Seznamu) Mapka na kspraha.cz/jihovychod/
Počet členů: 35/1/27

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), KC Novodvorská, Novodvorská 1013/151
Modlitební: v Ne 18:00 hod. – Dáša Blázková, Slepá I/14.
Počet členů: 52/3/30
Vstup: Jan Sklenička
Narození: Matěj Stodůlka

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294
e-mail: paha@kaes.cz
<http://paha.kaes.cz>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu.: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682103	Angel Lama	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký, Johana Dittrichová
Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

čtení Bible na Velký pátek